

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภาณุพงศ์ ศิริ^{1*} มาลีษา โกมลฐิติ² ธนิสา แดงสี³ นันทวัฒน์ เม่นมกกุล⁴ วรพงศ์ แสงผัด⁵

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพและขนาดของชุมชน กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 381 คน โดยดำเนินการสุ่มแบบ แบ่งชั้นภูมิ ตามขนาดของชุมชน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .93 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t และ การทดสอบค่า F

ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง และ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นของประชาชนในเขตพื้นที่พบว่า (2) มีเพศ ระดับการศึกษาสูงสุด และขนาดของชุมชนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ (3) สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน กับผลการศึกษาเชิงปริมาณ ทั้งภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงรายด้านทั้ง 4 ด้านและโดยภาพรวม การวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ บทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่ควรพัฒนาและปรับปรุงให้ดีขึ้น คือ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อบรรลุเป้าหมาย ที่ก่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

¹ ปลัดอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

² ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

³ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

⁴ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

⁵ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

* ผู้นิพนธ์หลัก e-mail : Malisa.komolthiti@stamford.edu

DEVELOPMENT OF TRANSFORMATIONAL LEADERSHIP
OF SUBDISTRICT HEADMEN AND VILLAGE
HEADMEN IN BANG SAI DISTRICT IN PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA PROVINCE

Panupong Siri^{1*} Malisa komonthiti² Thanida Dangsri³
Nantawat Menmongkot⁴ Worophonong Sangpud⁵

Abstract

This study aimed to investigate levels of transformational leadership of subdistrict headmen and village headmen in Bang Sai district in Phra Nakhon Si Ayutthaya province in various aspects such as ideal influences, enhancement of inspirations, intellectual motivations, and consideration of individual. The study examined attitudes of people towards transformational leadership of these leaders. The mixed-method was used. Findings reveal that transformational leadership levels of subdistrict headmen and village headmen in Bang Sai district in Phra Nakhon Si Ayutthaya province was in the medium level. The study suggested an enhancement and improvement of the roles of subdistrict headmen and village headmen. The priority should be given to good governance for achievement of government's missions and objectives, people's happiness, and efficiency and worthiness of government's missions. Other recommendations are a reduction of unnecessary work flows, an improvement of government's missions to provide better services and meet people's needs as well as an ongoing job evaluation of leaders.

Keywords : Labor potential Manufacturing industry Pathum Thani Province

¹ Deputy District Chief, Bang sri, Phra Nakhon Si Ayutthaya

² Director of Bachelor of Public Administration, Stamford International University

³ Lecturer, Public Administration Stamford International University

⁴ Lecturer, Public Administration Stamford International University

⁵ Lecturer, Public Administration Stamford International University

* Corresponding author, Malisa.komolthiti@stamford.edu

บทนำ

กำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ปกครองและบริหารการปกครอง “ท้องที่” ซึ่งได้ถือกำเนิดและมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 และตราฉบับปัจจุบัน ยังคงกล่าวได้ว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นสถาบันที่มีทั้งบทบาทและอำนาจหน้าที่ในเขตการปกครองที่เรียกว่าตำบลและหมู่บ้าน โดยมีแนวคิดรวบยอดทางกฎหมายและการบริหารราชการเรียกรวมกันว่า เป็น “การปกครองท้องที่” ดังจะเห็นได้ว่าชื่อดังกล่าวเป็นชื่อของการจัดระบบปกครองและเป็นระบบการบริหารราชการลักษณะหนึ่งของไทย ทั้งนี้ มีพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 เป็นกฎหมายแม่แบบ คือได้วางรากฐานไว้ ภาวะผู้นำถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารเป็นการนำหรือการทำให้ผู้อื่นประพฤติปฏิบัติตามที่ประสงค์ ตามเป้าหมายขององค์กร ภาวะผู้นำจึงเป็นเรื่องสำคัญมากในการบริหาร การพยายามพัฒนาผู้นำที่ดีนั้นเป็นพื้นฐานของการสร้างผลผลิตหรือบริการ องค์กรจะสำเร็จหรือล้มเหลวนั้นขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของผู้นำในองค์กรนั้นเป็นอย่างมาก การศึกษาในประเด็นที่ว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านของไทยในปัจจุบันนี้ มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและนำหลักการบริหารที่ดีไปใช้ในการบริหารท้องที่ได้จริงมากน้อยเพียงใด ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีทิศทางและแนวโน้มความเป็นไปในลักษณะใด กำนันผู้ใหญ่บ้านของไทยควรมีการปรับตัวเช่นไร ลักษณะใด ในท่ามกลางการปรับเปลี่ยนและการปฏิรูปทางการเมืองการบริหาร และสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในห้วงสมัยปัจจุบันจึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจศึกษาเพื่อ หาแนวทางในการที่จะช่วยพัฒนาชุมชนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ และขนาดของชุมชน
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้านเพื่อนำไปใช้บริหารและพัฒนาชุมชน ตามแนวคิดวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ด้วยแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นโดยผู้วิจัย เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของชุมชน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปจากการวิจัย และมีการใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) เพื่ออธิบายผลการวิจัยให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-ended Questionnaire) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อคำถามครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา โดยสร้าง ข้อคำถามภายใต้กรอบแนวคิด และครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัย โดยแบ่งข้อคำถามออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ และขนาดของชุมชน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดทฤษฎีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ Bass (1985) มีข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 19 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดทฤษฎีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ Bass (1985) มีข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 16 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามด้านการกระตุ้นทางปัญญา ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดทฤษฎีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ Bass (1985) มีข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดทฤษฎีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ Bass (1985) มีข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 2 ถึง ส่วนที่ 5 ข้อคำถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วน (Scale) ตามแบบการประเมินค่า (Rating Scale) โดยใช้การประเมินค่าของ Likert (Likert's Scale) ที่ให้ผู้ตอบประเมินค่า (1-5) ด้วยการเลือกเพียงคำตอบเดียว

ส่วนที่ 6 เป็นแบบสัมภาษณ์สำหรับประชาชน อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยเป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ใน 4 ด้าน คือ ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการเปรียบเทียบ เพื่อดูการกระจายของข้อมูลและเพื่อนำเสนอข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรในแต่ละหมวดหมู่ของตัวแปร
2. ค่าเฉลี่ย (Mean,) ใช้ในการวัดค่าแนวโน้มเข้าสู่ศูนย์กลางของข้อมูล เพื่อทราบข้อมูลที่เป็นตัวแทนของกลุ่ม ใช้แปลความหมายของระดับปัจจัยส่วนบุคคลกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน
3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, SD) ใช้คู่กับค่าเฉลี่ย เพื่อแสดงการกระจายของข้อมูล
4. ค่า t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่มขึ้นไป
5. ค่า F-test ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 3 กลุ่มขึ้นไป โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe'
6. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำ มาสรุปผลเทียบเคียงกับแนวคิดต่างๆ ตามที่ได้ตรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ และขนาดของชุมชนโดยใช้ค่าร้อยละ พบว่า กลุ่มที่ทำการศึกษาคือเป็นเพศหญิงมากที่สุด รองลงมา เป็นเพศชาย ซึ่งมีอายุ ช่วง 15-30 ปี มากที่สุด รองลงมาเป็น ช่วง 31-45 ปีและช่วง อายุ 46 ปีขึ้นไป มีระดับการศึกษาสูงสุด มากที่สุด คือ ระดับมัธยมศึกษา รองลงมา ระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาและ ระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร มากที่สุด รองลงมา เป็นนักเรียน/นักศึกษา ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจและ ค้าขาย/

อาชีพอิสระ อาศัยอยู่ในชุมชนขนาดกลางมากที่สุด รองลงมาเป็น ชุมชนขนาดเล็ก และชุมชนขนาดใหญ่ ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งกำนันผู้ใหญ่บ้าน จะกระทำผ่านองค์ประกอบพฤติกรรมเฉพาะ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน โดยภาพรวมพบว่า กำนันผู้ใหญ่บ้าน มีระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง อยู่ในระดับ “ปานกลาง” และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กำนันผู้ใหญ่บ้าน มีระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับ “ปานกลาง” ทุกด้าน เช่นเดียวกัน

3. ผลการศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอ บางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รายด้าน

3.1 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ พบว่า กำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ตามความคิดเห็นของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ “ปานกลาง” เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ปานกลาง” และส่วนน้อยอยู่ในระดับ “มาก” โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่กำนันผู้ใหญ่บ้านแสดงออกมาก 3 อันดับแรก คือ กำนันผู้ใหญ่บ้านมีความมุ่งมั่น อุทิศตนเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม กำนันผู้ใหญ่บ้านทำงานอย่างมีจิตสำนึก ด้วยใจรักและมีความภูมิใจต่องานที่ทำ และกำนันผู้ใหญ่บ้านมีความอดทน อดกลั้น กำนันผู้ใหญ่บ้านกล้าแสดงความคิดเห็น ส่วนภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่กำนันผู้ใหญ่บ้าน แสดงออกมาก 3 อันดับสุดท้าย คือ กำนันผู้ใหญ่บ้านมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี กำนันผู้ใหญ่บ้านกล้าคิดนอกกรอบ และกำนันผู้ใหญ่บ้านสร้างภาพเกี่ยวกับอนาคตอย่างน่าสนใจให้ประชาชนทราบ

3.2 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า กำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ตามความคิดเห็นของประชาชน โดยภาพรวม อยู่ในระดับ “ปานกลาง” เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ปานกลาง” และส่วนน้อยอยู่ในระดับ “มาก” โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่กำนันผู้ใหญ่บ้านแสดงออกมาก 3 อันดับแรก คือ กำนันผู้ใหญ่บ้านสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในหมู่สมาชิกของกลุ่มหรือชุมชน กำนันผู้ใหญ่บ้านมีการสร้างเจตคติที่ดี ต่อประชาชน และ กำนันผู้ใหญ่บ้านส่งเสริมและพัฒนาประชาชนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ประชาชนมีประสิทธิภาพในการพัฒนาชุมชน ส่วนภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่กำนันผู้ใหญ่บ้าน แสดงออกมาก 3 อันดับสุดท้าย คือ กำนันผู้ใหญ่บ้านออกไปแสวงหาโอกาสใหม่ๆ ให้ กลุ่มหรือชุมชน กำนันผู้ใหญ่บ้านสามารถทำให้อื่นผูกพันกับสิ่งที่วาดฝัน กำนันผู้ใหญ่บ้านคล้อยใจผู้อื่น ด้วยแผนงานเพื่ออนาคตของกลุ่มหรือชุมชน และกำนันผู้ใหญ่บ้านนำผู้อื่นด้วย “ การกระทำ ” มากกว่า “ การพูดให้ฟัง ”

3.3 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการกระตุ้นทางปัญญา พบว่า กำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ด้านการกระตุ้นทางปัญญา ตามความคิดเห็นของประชาชน โดยภาพรวม อยู่ในระดับ “ปานกลาง” เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนมากอยู่ในระดับ “ปานกลาง” และส่วนน้อย อยู่ในระดับ “มาก” โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่กำนันผู้ใหญ่บ้านแสดงออกมาก 3 อันดับแรก คือ กำนันผู้ใหญ่บ้านให้การยอมรับเป็นพิเศษเมื่องานที่ผู้อื่นทำมีผลดีมาก กำนันผู้ใหญ่บ้านให้คำชมเชยส่วนตัวเมื่อผู้อื่นทำงานดีเด่น และกำนันผู้ใหญ่บ้านส่งเสริมการเรียนรู้ภายในชุมชน ส่วนภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่กำนันผู้ใหญ่บ้าน แสดงออกมาก 3 อันดับสุดท้าย คือ กำนัน

ผู้ใหญ่บ้านกระตุ้นผู้อื่นให้คิดทบทวนวิธีการที่เคยใช้ทำงาน กำหนดผู้ใหญ่บ้านพัฒนาทักษะของบุคคลอย่างต่อเนื่อง และกำหนดผู้ใหญ่บ้านเอาใจใส่แก้ปัญหาขั้นตอน กฎระเบียบต่างๆ ที่ทำให้งานล่าช้า และเป็นอุปสรรคอยู่ตลอดเวลา

3.4 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล พบว่า กำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ตามความคิดเห็นของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ “ปานกลาง” และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับ “ปานกลาง” ทุกข้อ โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่กำนันผู้ใหญ่บ้านแสดงออกมาก 3 อันดับแรก คือ กำนันผู้ใหญ่บ้านปฏิบัติการด้วยความมั่นใจและมองโลกในแง่ดี ตาม กำนันผู้ใหญ่บ้านคลุกคลีและปรากฏตัวอยู่ในที่ทำงานกับประชาชนเป็นประจำ และกำนันผู้ใหญ่บ้านแสดงความเชื่อมั่นในประชาชน ส่วนภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่กำนันผู้ใหญ่บ้าน แสดงออกมาก 3 อันดับสุดท้าย คือ กำนันผู้ใหญ่บ้านปฏิสัมพันธ์เป็นรายบุคคลและพบปะพูดคุยแบบสองต่อสองกับประชาชน กำนันผู้ใหญ่บ้านไม่พูดไร้สาระหรือพูดซ้ำซากแต่ขาดความจริงใจ และกำนันผู้ใหญ่บ้านทำวิสัยทัศน์ให้มีความชัดเจนในเชิงความหมายและความน่าสนใจ

4. ผลการศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามแนวความคิดของประชาชน ที่มีเพศแตกต่างกัน พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน รายด้าน ทั้ง 4 ด้าน มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงไม่แตกต่างกัน และโดยภาพรวม มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงไม่แตกต่างกัน นั่นคือ ประชาชนที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็น ต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้านทั้งรายด้านและโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

5. ผลการศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามแนวความคิดของประชาชน ที่มีอายุแตกต่างกัน พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน รายด้าน ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการสร้างแรงบันดาลใจมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ด้านการกระตุ้นทางปัญญามีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงไม่แตกต่างกัน และโดยภาพรวม มีภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามแนวความคิดของประชาชน ที่มีอายุแตกต่างกัน รายด้าน ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญามีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน ส่วน ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงไม่แตกต่างกัน และโดยภาพรวมประชาชน ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้านแตกต่างกัน

6. ผลการศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามแนวความคิดของประชาชน ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน พิจารณารายด้าน ทั้ง 4 ด้าน และภาพรวม ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้านไม่แตกต่างกันนั่นคือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามแนวความคิดของประชาชน ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน ทั้งรายด้านและภาพรวมไม่แตกต่างกัน

7. ผลการศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามแนวความคิดของประชาชน ที่มีอาชีพแตกต่างกัน พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามแนวความคิดของประชาชน ที่มีอาชีพแตกต่างกันพิจารณารายด้าน ทั้ง 4 ด้าน ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และภาพรวมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง

ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลแตกต่างกัน และภาพรวมมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้านแตกต่างกัน

8. ผลการศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามแนวความคิดของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในชุมชนขนาดแตกต่างกัน พบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามแนวความคิดของประชาชน ที่อยู่ในชุมชนที่มีขนาดแตกต่างกันพิจารณารายด้าน ทั้ง 4 ด้าน ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ไม่แตกต่างกัน และภาพรวมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ไม่แตกต่างกัน นั่นคือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ทั้ง 4 ด้าน และภาพรวมมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้านไม่แตกต่างกัน

9. ผลการศึกษการวิจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอ บาง ไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า เพศของประชาชน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ทั้งรายด้าน และภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ค่าสถิติที่ใช้ คือ t-test อายุของประชาชน ส่วนใหญ่มีอายุช่วง 15-30 ปี มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงไม่แตกต่างกัน ภาพรวมมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ค่าสถิติที่ใช้ คือ F-test ระดับการศึกษาสูงสุดของประชาชน ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ทั้งรายด้าน และภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ค่าสถิติที่ใช้ คือ F-test อาชีพของประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน รายด้าน ทั้ง 4 ด้าน และภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ค่าสถิติที่ใช้ คือ F-test ขนาดของชุมชนส่วนใหญ่ อยู่ในชุมชนขนาดกลาง มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ทั้งรายด้าน และภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ค่าสถิติที่ใช้ คือ F-test และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้านอยู่ในระดับปานกลาง ค่าสถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย

10. ผลการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประชาชนต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล

10.1 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ

ประชาชนมีความคิดเห็นว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านในชุมชนของเขามีพฤติกรรมที่แสดงออก คือ มีความรับผิดชอบต่องานที่ทำ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิดกล้าตัดสินใจ และอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม พฤติกรรมที่กำนันผู้ใหญ่บ้านแสดงออกมากที่สุด คือ ความรับผิดชอบต่องานที่ทำ อุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และกล้าคิดกล้าตัดสินใจ พฤติกรรมที่กำนันผู้ใหญ่บ้านแสดงออกน้อยที่สุด คือ ความคล่องตัวในการทำงาน ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน และขาดการพัฒนาตนเองให้ทันกับสภาพปัจจุบัน ข้อควรแก้ไขปรับปรุงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน คือ กำนันผู้ใหญ่บ้านควรบริหารแบบธรรมาภิบาล ไม่ใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ มีทักษะในการใช้เทคโนโลยี ในการพัฒนา

งานทุกๆด้าน และ การพัฒนาตนเองในการความรู้ความสามารถ และด้านบุคลิกภาพที่ดีและ ประชาชนมีความคิดเห็นว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านมีความจำเป็นที่จะต้องมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ที่จะช่วยส่งเสริมขีดความสามารถของการทำงานและเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ประชาชนได้

10.2 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ

ประชาชนมีความคิดเห็นว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านในชุมชนของเขามีพฤติกรรมที่แสดงออก คือ สนับสนุนการทำงานเป็นทีม ส่งเสริมให้ประชาชนตื่นตัวในการพัฒนาตนเองและชุมชน และกำนันผู้ใหญ่บ้านทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับประชาชน พฤติกรรมที่กำนันผู้ใหญ่บ้านแสดงออกมากที่สุด คือ สนับสนุนส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม เพื่อเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม พฤติกรรมที่กำนันผู้ใหญ่บ้านแสดงออกน้อยที่สุด คือ การนำสิ่งใหม่เข้ามาพัฒนาในชุมชนและการวางแผนการทำงาน การกระจายงาน และการทำงานอย่างเป็นระบบ ข้อควรแก้ไขปรับปรุงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน คือ กำนันผู้ใหญ่บ้านควรใช้หลักการกระจายอำนาจในการบริหารงาน บริหารงานแบบเป็นทีม ส่งเสริมให้ ประชาชนมีอาชีพที่มั่นคงและดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และควรปฏิบัติให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ และส่งเสริมความร่วมมือการพัฒนาชุมชน ประชาชนมีความคิดเห็นว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านมีความจำเป็นที่จะต้องมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ที่จะช่วยส่งเสริมการทำงานอย่างเป็นระบบแก่ชุมชน และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ประชาชนได้

10.3 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการกระตุ้นทางปัญญา

ประชาชนมีความคิดเห็นว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านในชุมชนของเขา มีพฤติกรรมที่แสดงออก คือ มีการส่งเสริมการเรียนรู้ภายในชุมชน และติดตามแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนมีกระบวนการใหม่ๆในการทำงาน และการแก้ไข ปัญหาในชุมชนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง พฤติกรรมที่กำนันผู้ใหญ่บ้านแสดงออกมากที่สุด คือ ติดตามและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในชุมชน พฤติกรรมที่กำนันผู้ใหญ่บ้านแสดงออกน้อยที่สุด คือ ขาดการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ร่วมงานอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้คณะทำงานขาดความรู้ความสามารถในการทำงาน ทำให้งานในชุมชนต้องให้เวลามากในการบริหารจัดการ ข้อควรแก้ไขปรับปรุงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน คือ กำนันผู้ใหญ่บ้าน เอาใจใส่แก้ปัญหาทุกชั้นตอนที่ทำงานล่าช้า และเป็นอุปสรรคมีเทคนิคใหม่ๆในการทำงานอยู่ตลอดเวลา ให้คำชมเชยเมื่อประชาชนได้ทำงานที่ได้รับมอบหมายพัฒนาความรู้ความสามารถของคณะทำงาน และควรส่งเสริมการจัดการความรู้ของชุมชน ประชาชนมีความคิดเห็นว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านมีความจำเป็นที่จะต้องมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนด้านการกระตุ้นทางปัญญา เพราะจะช่วยส่งเสริมขีดความสามารถของบุคลากรในชุมชนได้ ซึ่งทำให้การทำงานในชุมชนมีคุณภาพเพิ่มขึ้นและเกิดประโยชน์สูงสุดในชุมชน

10.4 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล

ประชาชนมีความคิดเห็นว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านในชุมชนของเขามีพฤติกรรมที่แสดงออก คือ ผู้นำทำงานด้วยความมั่นใจ มีความเชื่อมั่นในทีมงานของชุมชน มีความสนใจต่อความต้องการของชุมชน และรับฟังความคิดเห็นของชุมชน พฤติกรรมที่กำนันผู้ใหญ่บ้านแสดงออกมากที่สุด คือ มีความเชื่อมั่นในทีมงานของชุมชน และมีความสนใจต่อความต้องการของชุมชน รับฟังความคิดเห็นของชุมชน พฤติกรรมที่กำนันผู้ใหญ่บ้านแสดงออกน้อยที่สุด คือ การติดต่อสื่อสารกับบุคคลในชุมชน การให้ความเป็นกันเองกับประชาชน และ ความเอาใจใส่ต่อความเป็นอยู่ของชุมชน ข้อควรแก้ไขปรับปรุงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน คือ กำนันผู้ใหญ่บ้านสนใจและพบปะพูดคุยกับประชาชนทุกคนอย่างสม่ำเสมอ ทำงานในชุมชนมากกว่านอกชุมชน ให้ความช่วยเหลือประชาชนอย่างจริงจัง ปฏิบัติตนอย่างสม่ำเสมอกับประชาชนและเอาใจใส่ต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ประชาชนมีความคิดเห็นว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านมีความจำเป็นที่จะต้องมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล เพราะจะทำให้ประชาชนรู้สึกดีที่มีผู้นำให้ความเอาใจใส่ต่อความเป็นอยู่ของประชาชน และก่อให้เกิดความรัก

สมัครสมาน และความภาคภูมิใจในตัวผู้นำของตน ส่งผลให้เกิดความร่วมมือของประชาชนในชุมชนในทุกๆ ด้าน
ก่อเกิดการพัฒนาในชุมชนที่ยั่งยืน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง และ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง

2. ความคิดเห็นของประชาชนในเขตพื้นที่ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ ระดับการศึกษาสูงสุด และขนาดของชุมชนต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล และโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และความคิดเห็นของ ประชาชนในเขตพื้นที่ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มี อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ และด้านการกระตุ้นทางปัญญา แตกต่างกัน ส่วนด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ไม่แตกต่างกัน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความคิดเห็นของประชาชนในเขตพื้นที่ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีอาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมคติ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ในภาพรวมผลการวิจัยเชิงคุณภาพมีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน กับผลการศึกษาเชิงปริมาณ ทั้งภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงรายด้านทั้ง 4 ด้าน การวิจัยครั้งนี้มีข้อแนะนำที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ บทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่ควรพัฒนาและปรับปรุงให้ดีขึ้น คือ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อบรรลุเป้าหมาย ที่ก่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ ผู้นำจะต้องประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นที่น่ายกย่องเคารพนับถือศรัทธา ไว้วางใจ ทำให้ผู้ตามเกิดความภาคภูมิใจ สังคมจะรู้สึกถึงความรัก สามัคคี และการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ซึ่งจะส่งผลต่อกำนันผู้ใหญ่บ้านในการที่จะพัฒนาตนเองให้มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นและนำมาใช้ในการบริหารและพัฒนาชุมชนให้มีความเจริญในทุกๆ ด้าน

ข้อเสนอแนะ

1. ในการประเมินภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ใช้แบบการประเมินจากบุคคลรอบข้าง คือ ประชาชน ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป อาจจะใช้วิธีการประเมินจากหลายแหล่งร่วมกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ขึ้น เช่น กำนันผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการในชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

2. ควรศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับกำนันผู้ใหญ่บ้าน เช่น ระดับการศึกษาของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหารชุมชน และฐานะทางด้านเศรษฐกิจของกำนันผู้ใหญ่บ้าน

3. ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างชุมชนที่มีขนาดเดียวกันว่า ผลการศึกษาปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่มีผลต่อประสิทธิผลของชุมชนมีความ ต่างจากเดิมหรือไม่อย่างไร

เอกสารอ้างอิง

กล้วยไม้ อธิพรพรรณ .ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของหัวหน้าหอผู้ป่วยตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการกับการดำเนินงานของพยาบาลประจำการในโครงการพัฒนา และรับรองคุณภาพในโรงพยาบาล โรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2545.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ .“ขอคิดอย่างสร้างสรรค์”, ขอคิดอย่างสร้างสรรค์ .

<http://www.oknation.net/blog/kriengsak>. 9 พฤษภาคม ,2545

_____. “ธรรมนูญภาคเมือง : บทบาทภาคีเมือง”, รัฐสภาสาร . 46 (9): 1-13 ; กันยายน.2541 , งานนโยบายและแผน ที่ว่าการอำเภอบางไทร. แผนพัฒนาอำเภอบางไทร 2557. พระนครศรีอยุธยา : ที่ว่าการอำเภอบางไทร, 2557.

ดรุณี ชันขวา. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารในอำเภอหนองเรือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่นเขต 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2551.

ธีรวุฒิ เอกะกุล. การวัดเจตคติ. อุบลราชธานี : วิทยาออฟเซตการพิมพ์, 2549.

_____.ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์พิมพ์ครั้งที่ 4. อุบลราชธานี : วิทยาออฟเซตการพิมพ์ ,2549.

นันทนา บุรีจันทร์. ปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2551.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน , 2544.

ประเสริฐ สมพงษ์ธรรม. การวิเคราะห์ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ปริญญา ตันสกุล .ศาสตร์แห่งผู้นำ : หลักธรรม 7 ต้นของคนเป็นผู้นำ กรุงเทพฯ .: จิตจักรวาล, 2550.

พรนพ พุกกะพันธ์ .จริยธรรมทางธุรกิจกรุงเทพฯ . : ศูนย์หนังสือ ดรพรนพ., 2545.

ไพศาล แสณยศบุญเรือง .พฤติกรรมภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับความเป็นผู้บริหารมืออาชีพของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดขอนแก่น วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2549.

มนตรี กนกาวรี .รัฐธรรมนูญกับการสร้างธรรมรัฐในองค์กรอิสระ กรุงเทพฯ .: สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ , 2547

รัตติกรณ์ จงวิศาล. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ,2544.

. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.

รุ่งฤดี พันธุ์ประเสริฐ. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้คุณลักษณะนวัตกรรมการพัฒนาคุณภาพภาวะผู้นำทางความคิดกับการยอมรับนวัตกรรมการพัฒนาคุณภาพบริการของหน่วยงานของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลทั่วไป. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรบัณฑิต : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2547.

สุกานดา ตันปิยงกูร .วิเคราะห์การใช้ลักษณะภาวะผู้นำ 4 แบบ กับการสร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียน งานวิจัยภาควิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ .: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ,2542.

สุจิตรา บุญยรัตพันธ์. รายงานการวิจัยประชาชนและธรรมาภิบาล : การสำรวจทัศนคติของคนไทยในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2549.

สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. ภาวะผู้นำ : ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บุคคิงส์, 2545.

เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ .ภาวะผู้นำและความขัดแย้งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : กรุงเทพฯ ., 2536.

โสภณ ภูเก้าล้วน .“การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์,”การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ .

<http://www.gotoknow.org/blog/sopone> 1. 15 พฤษภาคม.2550 ,